

РЕШЕНИЕ

№ 2764

гр. София, 23.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **13872** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 179 - 184 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. П. Ч. от [населено място] и [фирма] [населено място], представлявано от управителя си В. Ч. против Заповед № РД9Р-85/ 12.11.2018г. на зам. министъра на културата, която се отнася до поземлен имот с идентификатор 70737.28.110, собственост на жалбоподателя.

Жалбоподателите молят съда да обяви обжалваната заповед за нищожна в частта, която засяга имот с идентификатор 70737.28.110, тъй като по отношение на същия има влезли в законна сила три съдебни решения.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. З., който поддържа жалбата. Депозира писмени бележки. Претендира разноски по списък.

Ответникът, редовно призван, не изпраща представител.

Заинтересованата страна – кмета на [община], редовно уведомена, не се представлява. Депозира писмено становище.

Заинтересованата страна – Национален институт за недвижимо културно наследство,

редовно уведомена, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Настоящият състав на АССГ, като се запозна със становищата на страните, с представените доказателства и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Съдът преценява заповедта за нищожна, при следните съображения:

Жалбоподателката В. Ч. е закупила поземлен имот, IX категория в м. "Ч. махала", землище на [населено място] връх, [община] и представляващо поземлен имот № 70737000.110 по кадастралната карта на селото, с площ от 4 451 кв.м., понастоящем с идентификатор № 70737.28.110 по кадастралната карта и кадастрални регистри на [населено място] връх.

За имота е издадено разрешение от главния архитект на [община] за изготвянето на ПУП – ПРЗ за промяна предназначението на земеделска земя – имот планоснимачен номер 70737000.110, по плана за земеразделяне на [населено място] връх, местността „Ч. махала”, [община] „За източноправославен храм "Светия кръст".

С решение № 4 от 17.03.2005 година на Комисията по чл. 17, ал. 1, т. 1 от Закона за опазване на земеделските е извършена промяна на предназначението на процесния имот с площ от 4 451 кв.м земеделска земя от девета категория, неполивна, собственост на жалбоподателката, за изграждане на обект, предмет на инвестиционно предложение на собственика: „Източноправославен храм "Светия кръст". Същият административен орган с Решение № 15/ 16.12.2004 година е променил предназначението на земеделската земя, като е утвърдил и площадка за проектиране на горепосочения обект.

Въз основа на проведена процедура по обявяване на инвестиционното намерение за построяване на източноправославния храм проектът е приет от Експертен съвет по устройство на територията (ЕСУТ) при [община] с протокол № 1 от 12 януари 2005 година и е предложено на кмета на общината неговото одобряване. Със Заповед № А-64/19.01.2005 година на кмета на общината е одобрен ПУП – ПРЗ.

Във връзка с писмо изх. № 04-М-149/ 30.06.2006 година на кмета на [община], министърът на културата е предприел процедура за определяне границите и режимите на ползване на територията и охранителната зона на археологически паметник на културата "Тракийско скално светилище "Б.", като е назначил нарочна комисия за това. Така определеният помощен орган с протокол от 31 август 2006 година е изложил своите констатации по фактите и обстоятелствата на случая и е приел решения, с които е определил поземлените имоти в териториалния обхват на паметника на културата - включващи имоти с номера 70737.26.6 и 70737.26.7 от

кадастралната карта на землището на [населено място] връх; включените отдели в териториалния обхват на паметника на културата, както и границите на археологическия паметник и на охранителната зона, подробно отразени в този протокол. Дадени са предписания за опазване на територията, съответно на паметника на културата и на охранителната зона, като е въведена забрана за промяна на предназначението на имотите и са предвидени ограничения в провеждането на археологически проучвания, както и за ползване и стопанисване на територията на природната забележителност, очертани от изискванията на Заповед № РД-1464/12.12.2003 година (ДВ, бр. 6 от 2004 година) на министъра на околната среда и водите. Собственият на Ч. имот не попада в териториалния обхват нито на паметника на културата, нито на неговата охранителна зона, което обстоятелство е установено в мотивите на влязлото в сила Решение № 17 от 17.04.2009 година, постановено по адм. д. № 3677/2008 година по описа на Административен съд София-град, приложено към настоящото.

Главният архитект на [община], въз основа на одобрени на 05 юли 2007 година проекти, е издал в полза на Ч. разрешение за строеж № 293/ 06.07.2007 година за построяването на "Източноправославен храм "Св. Кръст" в УПИ 70737.000.110, в местността „Ч. махала” по плана на [населено място] връх, понастоящем имот с идентификатор № 70737.28.110.

Със Заповед № Р-55/ 28.05.2008 година на директора на Националния институт за паметниците на културата е наредено незабавно да бъдат спрени всички несъгласувани с НИПК изкопни и строителни работи в имот 70737.000.110, както и незабавно да бъде отнето издаденото строително разрешение № 293/ 06.07.2007 година на главния архитект на [община], като е разпоредено извършеното до момента незаконно строителство да бъде премахнато за сметка на инвеститора.

Тази заповед е била оспорена в съда, като с Решение № 17 от 17.04.2009 година по адм. д. № 3677/ 2008 година по описа на Административен съд София-град е отменена. Решението е оставено в сила с Решение № 14994 от 08.12.2009 година по адм. д. № 8746/2009 година по описа на Върховния административен съд, Второ отделение.

Със Заповед № РД 09-009/ 08.01.2010 година на министъра на културата е назначена специална комисия за промяна на границите и режимите за ползване на територията и охранителната зона на археологическата културна ценност „Тракийско скално светилище Б.”, разположена в землището на [населено място] връх, [община], определени с Протокол от 31 август 2006 година. В изпълнение на тази заповед с протокол от 12 януари 2010 година, одобрен от министъра на културата, комисията е определила териториалния обхват и границите на територията на недвижимата културна ценност и е дала своите предписания за опазване на територията му. В частност за процесния имот с идентификатор 70737.28.110, като попадащ в територията на охранителната зона на природната забележителност, е предвидено да не се разрешава извършването на други строителни дейности извън обхвата на посочените в текста на протокола по – горе такива: изкопни работи /залесяване или инфраструктура/, разширение на пътя и създаване на паркоместа за леки автомобили и

автобуси, провеждане на археологически проучвания. Разпоредено е проектът за изграждане на източноправославен храм да бъде внесен за съгласувателно разглеждане в Министерство на културата, съгласно чл. 84, ал. 1, във връзка с чл. 83, ал. 1, т. 2, б. "а" от ЗКН, обн., ДВ, бр. 19 от 13 март 2009 година).

Със Заповед № РД 09-0181/ 02.06.2010 година, на основание чл. 4, чл. 14, т. 2, т. 12, букви „в” и „г”, чл. 79, ал. 2, ал. 3 и ал. 5 от ЗКН министърът на културата е одобрил протокола на комисията от 12 януари 2010 година.

С Решение № 4386 от 27 март 2012 година, постановено по адм. д. № 15417/ 2011 година по описа на Върховния административен съд, Второ отделение, по жалба на В. П. Ч. е отменена посочената заповед на министъра на културата в частта, с която е одобрен протокол от 12 януари 2010 година, изготвен в изпълнение на заповед № РД 09-009/08 януари 2010 година на министъра на културата за промяна на границите и режимите за ползване на територията и охранителната зона на недвижима археологическа културна ценност "Тракийско скално светилище Б.", разположена в землището на [населено място] връх, [община], област Пловдивска, определени с протокол от 31 август 2006 година, одобрен от министъра на културата, в частта, с която е предвидено, че за имот с ЕКАТТЕ 70737 с кадастрален номер 28.110, за който има влязло в сила съдебно решение, не се допуска разрешаване и извършване на други строителни дейности, като проектът за изграждането на източноправославен храм да бъде внесен за съгласувателно разглеждане в Министерство на културата, съгласно чл. 84, ал. 1, във връзка с чл. 83, ал. 1, т. 2, б. „а” от Закона за културното наследство.

Решението е оставено в сила с решение № 13166 от 22 октомври 2013 година по адм.д. № 6692/2012 година по описа на Върховния административен съд, петчленен състав.

По време на производството министърът на културата е издал Заповед № РД9Р-0002/ 19.10.2010 година, с която е предоставен статут на археологическа недвижима културна ценност на "Тракийско скално светилище Б.", разположена в землището на [населено място] връх, [община], област Пловдивска. Със същата заповед са определени режими за опазване на недвижимата културна ценност, като с приложение 2 са определени границите и охранителната зона, а с приложение 3 са дадени предписания за опазване. Заповедта е оспорена от Ч. в частта относно приложение 3, т. 2, с която е предвидено, че за имот с ЕКАТТЕ 70737 с кадастрален номер 28.110, за който има влязло в сила съдебно решение, не се допуска разрешаване и извършване на други строителни дейности, като проектът за изграждането на източноправославен храм да бъде внесен за съгласувателно разглеждане в Министерство на културата, съгласно чл. 84, ал. 1, във връзка с чл. 83, ал. 1, т. 2, б. „а” от ЗКН.

С Решение № 10377 от 24.07.2014 г. по адм. дело № 14372 от 2012 г. по описа на ВАС, Второ отделение, е отменена Заповед № № РД9Р-0002/19.10.2010 г. на министъра на културата в оспорената част.

С оспорената в настоящото производство Заповед № РД9Р-85/ 12.11.2018 г. на зам. министъра на културата е променен статута, като се изключват от урбанизираните територии на махала „К.“ и [населено място], област П., определени със Заповед №

РДР-0002/ 19.10.2010 г. на министъра на културата, от териториалния обхват на охранителна зона – II-ри режим (урбанизирани територии) на АНКЦ „Тракийско скално светилище Б.“, землище на [населено място] връх, [община], с категория „национално значение“, съгласно решение взето на заседание на СЕСОНКЦ, проведено на 09.02.2016 г. и отразено в Протокол № 59. В териториалния обхват на охранителна зона – I-ви режим (горска и земеделска земя) са включени земеделски имоти, посочени в т. I.2.1 от заповедта, включително имот с идентификатор 70737.28.110. За охранителна зона – I-ви режим (горска и земеделска земя) е забранено промяна на предназначението на земите с цел застрояване. Ползване на имотите, попадащи в горски фонд, се извършва съобразно лесоустройствения проект и ЗГ. За имотите земеделски земи се забранява всякакво строителство

Съгласно чл. 177, ал.2 от АПК, актове и действия на администрацията, издадени и извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение са нищожни.

Видно от изложеното, оспорената в настоящото производство Заповед № РД9Р-85/ 12.11.2018г., в частта която се отнася до поземлен имот с идентификатор 70737.28.110 е с идентично съдържание като вече отменената Заповед № № РД9Р-0002/19.10.2010 г. в частта, касаеща същия имот, със същия предмет и между същите страни. Това е достатъчно основание последната да бъде обявена за нищожна.

Както със Заповед № РД9Р-85/ 12.11.2018г., така и със Заповед № РД9Р-0002/19.10.2010 г. е определен режим за опазване на археологическа недвижима културна ценност „Тракийско скално светилище Б.“, землище на [населено място] връх, [община], с категория „национално значение“, като имота на жалбоподателката е включен в охранителна зона – I-ви режим (горска и земеделска земя) и е забранено всякакво строителство и промяна на предназначението на земите с цел застрояване.

В мотивите на решението на ВАС за изложени подробни съображения за незаконосъобразност на заповедта, като е посочено, че обстоятелствата по случая не са позволявали на административния орган да издаде оспорената заповед, тъй като същият не е съобразил, че за процесния инвестиционен обект е била вече проведена в предходен момент надлежна процедура. Същата е започнала с промяна на предназначението на земеделската земя „за изграждане на източноправославен храм“, обявен е и е приет проект за тази промяна. С влязла в сила заповед на кмета на [община] е одобрен подробен устройствен план – план за регулация и застрояване за процесния имот „за източноправославен храм“. Това е станало още преди определяне и одобряване на границите и режимите за ползване на територията и охранителната зона на археологически паметник на културата „Тракийско скално светилище Б.“ с одобрения протокол № 7 на комисията от 13 септември 2010 година. Поради това, на името на инвеститора – жалбоподател в настоящото производство, са одобрени инвестиционни проекти и е издадено строително разрешение за изграждането на източноправославен храм със съответните прилежащи сгради и инфраструктура, което като влязло в сила, се ползва със стабилитет в правния мир.

В този смисъл, съдът намира, че новоиздаденият акт противоречи на съдебното

решение, което обуславя неговата нищожност.

Съдът приема, че сила на присъдено нещо между страните има диспозитива на решението, а не и мотивите, но настоящото разпоредбата на чл. 177, ал.2 от АПК задължава органа да не издава актове в противоречие със съдебно решение, като не визираща само диспозитива на последното. Касае се за специална административнопроцесуална разпоредба, която задължава органът да зачита и мотивите, и диспозитива на решенията на съда.

В този смисъл, органът не разполага с материалноправна компетентност да се произнася по въпрос, по който съдът е взел становище, по различен начин и в противоречие със същото, както е сторено в процесния случай. Видът на производството по издаване на акта е ирелевантен, тъй като по същество и като краен резултат е преразгледана извършена съдебна преценка на определени факти и обстоятелства и е постановен противоположен на съдебно установения правен резултат.

Последното е достатъчно за уважаване на жалбата и прогласяване на акта за нищожен.

С оглед изхода на спора и направеното от процесуалния представител на жалбоподателите искане за присъждане на разноски ответника следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата от 6 723 /шест хиляди седемстотин двадесет и три/ лева.

Воден от горното и на основание чл. 168, ал.2 във връзка с чл. 177, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА нищожността на Заповед № РД9Р-85/ 12.11.2018г. на зам. министъра на културата в частта, която се отнася до поземлен имот с идентификатор 70737.28.110

ОСЪЖДА Министерството на културата да заплати на В. П. Ч. и [фирма], представлявани от адв. З., деловодни разноски в размер на 6 723 /шест хиляди седемстотин двадесет и три/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.